

V rámci svých strategických plánů školy definují jednak své každoroční cíle, a to zejména ve vztahu k vzdělávacím výsledkům žáků respektive k využití zdrojů a jednak navazující systém hodnocení. Každý rok pak školy provádějí reporting vzhledem k cílům strategického plánu, a to vůči cílovým skupinám žáků, rodičů, školních komunit a ministerstvu. Od roku 2012/2013 je součástí reportingu škol v návaznosti na zavádění národních standardů rovněž reporting o výsledcích žáků vzhledem k těmto standardům (Nusche et al. 2011a).

Externí hodnocení novozélandských škol provádí *Education Review Office*, a to s cílem jednak zlepšovat výsledky ve vzdělávání a jednak respektovat odpovědnost za veřejné zdroje. Stále vyšší důraz je přitom kladen na první z uvedených cílů (viz NUSCHE et al. 2011a). V rámci hodnocení jsou mimo jiné sledovány následující aspekty činnosti škol (ERO 2011a):

- vztah podoby školního kurikula v návaznosti na obsah novozélandského kurikula a vzdělávacích výsledků žáků včetně zaměření na školní strategie hodnocení a potřeby specifických skupin žáků,
- soulad aktivit školy s legislativními, zdravotními a bezpečnostními požadavky, a to včetně registrace učitelů,
- hodnocení managementu, vnitřního prostředí a práce s komunitou školy.

Při externím hodnocení je využita sada indikátorů rozdělená do šesti základních tematických oblastí (viz ERO 2011b):

- výsledky a účast žáků – např. výsledky a zlepšení žáků, účast žáků na výuce, prostupnost žáků systémem a další,
- efektivní výuka – např. kvalifikace učitelů, účast učitelů na dalším vzdělávání, spokojenost žáků s výukou a další,
- vůdcovství a management – např. poskytování zdrojů na klíčové aktivity, účast ředitelů na dalším vzdělávání, jednoznačnost rozdělení rolí a další,
- správa školy – např. soulad poskytování zdrojů s cíli školy, účast členů Rady školy na vzdělávání a další,
- bezpečnost a inkluze – např. četnost kázeňských problémů, pocit bezpečí ze strany žáků a další,
- účast rodičů a komunity – např. účast rodičů a komunity na dění ve škole a další.

Postup externího hodnocení novozélandských škol je primárně založen na výměně základních informací nezbytných pro jeho realizaci, tj. informací ze sebehodnocení školy, mezi školou a *Education Review Office*. Následně dochází k dohodě o podobě hodnocení a probíhá inspekční činnost přímo na místě prostřednictvím rozhovorů s aktéry, pozorování výuky přímo ve třídě apod. Výstupem externího hodnocení je zpráva shrnující silné a slabé stránky školy s doporučeními pro řešení slabých stránek. Zpráva z externího hodnocení je publikována po souhlasu školy s jejím obsahem. Externí hodnocení probíhá většinou v časovém období tří let s tím, že v závislosti na výsledcích školy může být tato perioda buď prodloužena na 4-5 let, nebo naopak zkrácena na 1-2 roky (ERO 2011a).

S ohledem na odmítavý postoj Nového Zélandu k národnímu testování jsou pro hodnocení celého vzdělávacího systému využity náhradní nástroje v podobě (viz Nusche et al. 2011a, ERO 2011a):

- účasti Nového Zélandu v mezinárodních šetřeních PISA, PIRLS, TIMSS či ICCS,
- reportingu škol vzhledem k agregovaným hodnotám sady indikátorů definovaných v rámci metodik *Education Review Office* (viz ERO 2011b),
- národního výběrového šetření výsledků žáků základních škol ve 4. a 8. ročníku studia (projekty *National Education Monitoring Project* v období 1995-2010 a *National Monitoring Study of Student Achievement* po roce 2010),